

auf 1. नम् zurückzuführen. — Vgl. नाश.

नशन (von 1. नम्) n. das Verschwinden, Entfliehen H. 803, Sch.

नशाक m. eine Art Krähe UṆADIK. im ÇKDa.

नशितर (von 1. नम्) nom. ag. der verloren geht u. s. w. ÇKDa.

— Vgl. नष्टर.

नश्यत्प्रसूतिका (नश्यत्, partic. von 1. नम् + प्रसूति) f. eine Frau, die ein totes Kind zur Welt bringt, H. 531.

नश्यर (von 1. नम्) adj. f. ई P. 3, 2, 163. Vor. 26, 157. vergehend, vergänglich: (लक्ष्मीः) जलापाततुषारकणनश्यरी KATHA. 19, 50. Bhāg. P. 5, 18, 4. किमेतैरात्मनस्तुष्टैः सक्तं देहेन नश्यैः । अर्थः 7, 7, 45. अनश्यर un- vergänglich BHART. 3, 21. नश्यरत्वं n. Vergänglichkeit: अर्थानाम् DAṢAK. in BNF. Chr. 183, 15.

नष्ट s. u. 1. नम्.

नष्टचन्द्र (नष्ट + चन्द्र) m. Bez. der 4ten Tage in den beiden Hälften des Monats Bhādra As. Res. III, 290, 292.

नष्टचेष्ट (नष्ट + चेष्टा) adj. der sich nicht bewegen kann; davon nom. abstr. ऽता Starrkrampf, Ohnmacht AK. 1, 1, 3, 33.

नष्टजन्मन् (नष्ट + जन्) n. (die verloren gegangene Nativität) die nachträgliche Berechnung der Nativität eines Menschen VARĀH. BṢH. 27, 3. नष्टजातक n. dass. 25 (24), 14, 17. Titel des 13ten Adhājā in VARĀH. LAGHÚ.

नष्टमार्गण (नष्ट + मार्ग) n. das Suchen eines verlorenen Gegenstandes VARĀH. BṢH. S. 85, 48.

नष्टराज्य (नष्ट + राज) n. N. pr. einer Gegend im NO. von Madhjadega VARĀH. BṢH. S. 14, 29.

नष्टरूप (नष्ट + रूप) adj. dessen Gestalt verschwunden ist, nicht mehr gesehen wird: गूढश्चरति लोके ऽस्मिन्नष्टरूपो महीपतिः MBh. 3, 2604. f. छा (sc. अनुष्ठुभ्) Bez. einer Varietät der Anushṭubh RV. Prāt. 16, 28. ऽरूपी SARVĀNUKRAMA nach REGNIER zu d. a. St.

नष्टविष (नष्ट + विष) adj. dessen Gift verschwunden ist AV. 10, 4, 12.

नष्टवीज (नष्ट + वीज) adj. dessen Same verschwunden ist, zeugungsunfähig H. 492.

नष्टवेदन (नष्ट + वेदन) adj. f. ई Verlorenes findend ÇAT. Br. 13, 3, 6, 6.

नष्टाग्नि (नष्ट + अग्नि) adj. dessen Feuer ausgegangen ist, der das heilige Feuer hat ausgehen lassen AK. 2, 7, 52. H. 833.

नष्टातङ्कम् (नष्ट + आतङ्क) adv. unbesorgt, ohne Furcht ad Çik. 14.

नष्टासिम्ब (नष्ट + आसि + मूत्र) n. Raub, Plünderung HIA. 138.

नष्टाशङ्क (नष्ट + आशङ्क) adj. unbesorgt, furchtlos ad Çik. 14. ऽङ्कम् adv. ebend.

नष्टासु (नष्ट + असु) adj. dessen Lebensgeister entschwunden sind AV. 10, 4, 12.

नष्टि (von 1. नम्) f. Verderben, Untergang: स्वबलं Bhāg. P. 9, 10, 2, 1.

नष्टेन्दुकला (नष्ट + इन्दु - कला) adj. f. (eine Nacht) in der die Mondstehel gar nicht zu sehen ist AK. 1, 1, 3, 9. = नष्टेन्दु H. 151.

नष्टैर्ष s. u. 2. ऋष.

नष्टैषिन् s. u. ऋषिन्.

नष्टैष्य (nom. abstr. zu नष्टैषिन्) n. das Suchen des Verlorenen At. Br. 3, 9.

IV. Theil.

1. नम्, नसते sich an Jmd machen, sich zusammenthun mit (namentlich von Mann und Weib) NIGH. 2, 14. Nir. 4, 15. 6, 17. 7, 17. Dhātup. 16, 26 कैटिल्ये. घृतस्य धाराः समिधौ नसत् RV. 4, 58, 8. तमो गिरा जनेया न पत्नीः सुर्भिष्टमं नरो नसत् 1, 186, 7. स भौदते नसति सार्धतं गिरा 9, 71, 8. 89, 3.

— सम् zusammenkommen, sich vereinigen: सं जामिभिर्नसति RV. 4, 1, 4. 8, 61, 14. 9, 68, 4. स पत्नीभिर्न वर्षणो नसीमेहि 2, 16, 8. स संष्टुती नसति 9, 71, 8. यत्र विश्वे कार्वः संनसत् 92, 5. नाभा यत्र प्रथमं संनसीमेहि 10, 64, 18.

2. नम् f. nur in den schwachen obliquen Casus im Gebrauch P. 6, 1, 68. Vor. 3, 89. 76. zu belegen sind नसा, नसि und der du. नसीस्. Nase RV. 5, 61, 2. AV. 2, 27, 2. 5, 14, 2. 19, 60, 1. VS. 19, 90. 21, 49. TS. 5, 5, 2. गावो यथा वै नसि दामयस्त्रिताः Bhāg. P. 4, 11, 27. 2, 10, 20. प्रोता नसीव — चतुष्पदः 5, 1, 14. Am Ende eines adj. comp.: ककुभिर्नो ऽविद्वन्तो दमिवा 3, 3, 4; vgl. ऋजू, खण्णस्, खुरणस्. — Vgl. नःनुद्र, नस्त, नस्तम्, नस्य, नस्वत्, नस्योत, नास्, नासा, नासिका.

3. नम् enclit. acc. dat. gen. pl. des Personalpronomens der 1sten Person VS. Prāt. 2, 3, P. 8, 1, 21. fgg. wann न in णा übergeht im Veda VS. Prāt. 3, 85. P. 8, 4, 27. 28. यश्च पश्यति नो जनः RV. 7, 85, 6. प्र णो ऽवत 87, 5. वि नो राधीसि द्यधम् 37, 2. 62, 3. सुष्टुति नः 58, 3. 66, 1.

नस 1) Nase am Ende eines adj. comp., das oxytoniert wird, P. 5, 4, 118. 19. Vgl. उन्नस (welches mit einer hohen Nase versehen bedeutet; vgl. MĀRK. P. 7, 51. Bhāg. P. 8, 8, 42. BHATT. 4, 18), उन्नणस, कुम्भीनस, खण्णस und खुरणस (u. खण्णस् und खुरणस्), गोणस, रुणस, प्रणस, वाद्रीणस, मुणस. — 2) f. नसा NASE TAIK. 2, 6, 28. H. 5, 120. — Vgl. नम्, नास्, नासा, नासिका. नसविद् (1. न + स) f. Bewusstlosigkeit, Selbstvergessenheit BHART. 1, 27, v. 1.

नसत् (1. न + सत्) ved. P. 8, 2, 61. नसत्तमज्जसा Schol. angeblich = असत्.

नसि viell. Nase in कुम्भीनसि.

नसुकर (1. न + सु) adj. nicht leicht zu vollbringen: कृत्वा नसुकरं कर्म MBh. 8, 185. 14, 1768.

नस्त 1) m. Nase ÇANDAM. im ÇKDa. नस्ततस् aus der Nase: यदि स्नेतत्पतेद्भूमौ रुधिरं मम नस्ततः MBh. 4, 2227. 2211. 3, 4429. H. 4116. Viell. nur eine erweiterte Form von नस्तम् mit wiederholtem Suffix. — 2) f. छा ein durch die Nasenscheidewand des Zugviehes gebohrt oder gebranntes Loch BHAR. im ÇKDa. mit folg. Citat aus einer Smṛti: नस्तभेदनदाहः भ्यां कर्णादाहस्थिभेदनैः । अतिदाहतिवाकाभ्यां वधे चान्द्रायणं चरेत् ॥ Vgl. नस्तक, नस्तित. — 3) n. Niesemittel RATNAM. im ÇKDa.

नस्तक m. = नस्ता : ये चाच्छिन्दति वृषणान्ये च भिन्दति नस्तकान् MBh. 12, 9377.

नस्तकराण (नस्त + क) n. eine Geräthschaft des Bhikshu, mit der er Etwas in die Nase spritzt oder streut, Vjrup. 209. Ob nicht नस्तःकराण zu lesen ist?

नस्ततस् s. u. नस्त 1.

नस्तैस् (von 2. नस्) adv. aus der Nase P. 6, 1, 68, VArt. 2. TBa. 1, 8, 5, 1. ÇAT. Br. 5, 5, 4, 10. 13, 4, 6. JĀṆ. 3, 127. MBh. 4, 2209. Bhāg. P. 2, 7, 11. 8, 5, 42. in die Nase: नस्तः करोति Āc. GRAS. 1, 18. नस्तो दन्ति-

